

Temat: Czy warto wierzyć w Boga?

a) Cel dydaktyczny: ukazanie sensu wiary w Boga, ukazanie postaw ludzi wiary

b) Cel wychowawczy: docenianie potrzeby wiary w życiu oraz dawania o niej świadectwa

Pomoce: Pismo Święte ST i NT, świeca, kartki z tekstem pieśni „Wierzę w Ciebie Panie” (Śpiewnik RAM)

Treść

1. Wstęp - Modlitwa na rozpoczęcie spotkania

 Animator rozpoczyna spotkanie od zapalenia świecy, znaku krzyża świętego i modlitwy do Ducha Świętego.

Na początku pomódlmy się do Ducha Świętego o głębokie i godne przeżycie Spotkania: Duchu Święty, który oświecasz serca i umysły nasze dodaj nam ochoty i zdolności aby to spotkanie było dla nas pożytkiem doczesnym i wiecznym. Przez Chrystusa, Pana Naszego. Amen.

2. Treść właściwa

I. Widzieć

 - Jakie postawy na temat wiary w Boga dostrzegacie w życiu ludzi z waszego otoczenia? (Animator zadaje pytanie, na które każdy uczestnik Spotkania odpowiada swoimi słowami.)

Podsumowanie: Ludzie różnie podchodzą do kwestii wiary w życiu. Pojawiają się problemy dotyczące wiary u ludzi młodych.

- Zobaczmy, jak wygląda sprawa wiary w społeczeństwie na podstawie artykułu (Animator prosi uczestnika o przeczytanie Artykułu.) (Załącznik nr 1)

- Smutne prawda? Niestety mniej młodych ludzi, jest zainteresowanych wiarą i życiem nią.

 Czy mimo to warto wierzyć w Pana Boga?

Zobaczmy, jakie znaczenie miała wiara w życiu konkretnych postaci przedstawionych w Piśmie Świętym.

II. Osądzić

 Przeczytajmy i rozważmy wspólnie fragment Słowa Bożego **Rdz 22, 1-13** (Załącznik nr 2)

(Animator prosi uczestnika o przeczytanie fragmentu ze Starego Testamentu)

- Czego zażądał Bóg od Abrahama? (Nakazał złożyć jedynego syna Izaaka w ofierze na wzgórzu, które mu wskaże.)

 - Jak Abraham wykonał polecenie Boga? (Abraham wziął syna, przygotował na drogę wszystko, co potrzebne było do złożenia ofiary.)

- W czym było widać wiarę Abrahama? (Wiedząc, że idzie złożyć ofiarę z jedynego syna, do sług powiedział, że potem wrócę z powrotem, Izaakowi odpowiada na wątpliwości, że Bóg sam znajdzie sobie ofiarę na całopalenie.)

- Jak Bóg odpowiedział na wiarę Abrahama? (Dał zwierzę na złożenie ofiary, można dodać, że w następstwie tych wydarzeń, Abraham otrzymał obietnicę liczego potomstwa)

 Przeczytajmy i rozważmy wspólnie inny fragment Słowa Bożego **Lk 8, 43-48** (Załącznik nr 3)

(Animator prosi uczestnika o przeczytanie fragmentu Ewangelii.)

(Animator zadaje uczestnikom pytania.)

 - Jak zachowywali się ludzie wokół Jezusa? (wielu się Go dotykało, ale nie robili tego z wiarą)

- Jakie pragnienie nosiła w swoim sercu kobieta i dlaczego? (*Cierpiała na krwotok, żaden z lekarzy nie był w stanie jej pomóc*)

- Jak zachowała się wobec Jezusa? (*Dotknęła się Go z przekonaniem, że wystarczy jedynie dotknąć się Jego płaszczem, aby być uzdrowioną*)

- Jak Jezus zareagował na zachowanie kobiety? (*Pytał, kto się Go dotknął, bo czuł, że moc wyszła od Niego.*)

- Co Jezus wyjaśnił kobiecie? (*Uzdrowienie jest konsekwencją wiary kobiety.*)

Podsumowując:

Bóg nagradza postawę pełną wiary. Bóg oczekuje od człowieka postawy wyrażającej wiarę, nawet wbrew ludzkiej logice (Abraham miał złożyć jedynego syna, co do którego była obietnica liczego potomstwa, kobieta cierpiąca na krwotok dotknęła się z wiarą, a wielu dotykających się Jezusa nie doświadczyło cudu)

III. Działać

Poznaliśmy poprzez Pismo Święte wartości wiary i konieczności kierowania się nią w konkretnych sytuacjach życia. Spróbujmy zastanowić się nad tym, w jakich okolicznościach życia potrzeba kierować się wiarą.

(Uczestnicy podają różne sytuacje życiowe, w których potrzeba wiary, np. choroba, cierpienie, wybór drogi życiowej itd.)

(Animator podsumowuje głosy uczestników, okazja do świadectwa ze swojego życia)

Zaśpiewajmy razem pieśń wyrażającą naszą wiarę w Boga

(Animator rozdaje kartki z pieśnią: „Wierzę w Ciebie Panie”) (Załącznik nr 4)

Jako zadanie apostolskie zaświadczyć o wierze w Boga np. poprzez znak krzyża przy przechodzeniu obok kościoła lub kapliczki, albo znak krzyża przed podróżą lub posiłkiem.

3. Modlitwa na zakończenie

Modlitwa końcowa – wyznanie wiary: (Załącznik nr 5)

4. Hasło spotkania

Wierzę w Ciebie Panie

5. Piosenka spotkania

Wierzę w Ciebie Panie

6. Zadanie apostolskie

Zaświadczyć o wierze w Boga

Załącznik nr 1:

Św. Augustyn zapytany, czy warto wierzyć, odpowiedział: „Nie wierzyłbym, gdybym nie uznał, że rozsądnie jest wierzyć”. Choć ogromna większość społeczeństwa deklaruje się jako ludzie wierzący, to jednak ma z wiarą spore kłopoty. Dlaczego?

Wiara nie jest czymś stabilnym i danym raz na zawsze. Łatwo utraci wiarę ten, kto się o nią nie troszczy. W życiu człowieka są lata pewnej i stałej wiary, ale są też dni zwątpienia czy osłabienia w wierze. Ale to wciąż jest wiara. Jest więc wiara wyznawana, umacniana i odzyskiwana. Poszukiwanie stanowi część drogi wiary. Można powiedzieć, że wierzącym jest ten, kto nie chce pozostać tym, kim jest, ale chce wzrastać. Stąd wiara może boleć, a to jest oznaką rodzenia. Rodzenia się do głębszej wiary. Żywa wiara będzie niejednokrotnie raniona, narażana na kryzysy, poddawana próbie. Takie doświadczenia mogą towarzyszyć każdemu, a szczególnie młodym ludziom. Okres dorastania jest bowiem czasem decyzji, wyborów, szukania i powątpiewania.

Młode pokolenie Polaków nie odrzuca religii. Zmienia się jednak religijność młodzieży. Wyniki badań wskazują na mniejsze religijne zaangażowanie młodych ludzi, a przynajmniej przeobrażanie się jego charakteru. Spada odsetek uczniów określających się jako wierzący, coraz rzadsze jest także uczestnictwo młodzieży w praktykach religijnych. Obecnie nieco powyżej dwóch trzecich uczniów ostatnich klas ponadgimnazjalnych (69 proc.) uważa się za osoby wierzące, w tym 9 proc. — za głęboko wierzące. Prawie jedna piąta (18 proc.) określa swoją postawę wiary religijnej jako niezdecydowanie, a co ósmy badany (13 proc.) deklaruje brak wiary.

Załącznik nr 2:

A po tych wydarzeniach Bóg wystawił Abrahama na próbę. Rzekł do niego: «Abrahamie!» A gdy on odpowiedział: «Oto jestem» - powiedział: «Weź twego syna jedynego, którego miłujesz, Izaaka, idź do kraju Moria i tam złóż go w ofierze na jednym z pagórków, jakie ci wskażę». Nazajutrz rano Abraham osiodłał swego osła, zabrał z sobą dwóch swych ludzi i syna Izaaka, narąbał drzewa do spalenia ofiary i ruszył w drogę do miejscowości, o której mu Bóg powiedział. Na trzeci dzień Abraham, spojrzawszy, dostrzegł z daleka ową miejscowość. I wtedy rzekł do swych sług: «Zostańcie tu z osłem, ja zaś i chłopiec pójdziemy tam, aby oddać pokłon Bogu, a potem wrócimy do was». Abraham, zabrawszy drwa do spalenia ofiary, włożył je na syna swego Izaaka, wziął do ręki ogień i nóż, po czym obaj się oddalili.

Izaak odezwał się do swego ojca Abrahama: «Ojcie mój!» A gdy ten rzekł: «Oto jestem, mój synu» - zapytał: «Oto ogień i drwa, a gdzie jest jagnię na całopalenie?» Abraham odpowiedział: «Bóg upatrzy sobie jagnię na całopalenie, synu mój». I szli obydwa dalej. A gdy przyszli na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drwa i zwiąawszy syna swego Izaaka położył go na tych drwach na ołtarzu. Potem Abraham sięgnął ręką po nóż, aby zabić swego syna.

Ale wtedy Anioł Pański zawołał na niego z nieba i rzekł: «Abrahamie, Abrahamie!» A on rzekł: «Oto jestem». [Anioł] powiedział mu: «Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyn mu nic złego! Teraz poznałem, że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedynego syna».

Abraham, obejrzawszy się poza siebie, spostrzegł barana uwikłanego rogami w zaroślach. Poszedł więc, wziął barana i złożył w ofierze całopalnej zamiast swego syna.

Rdz 22, 1-13

Załącznik nr 3:

A pewna kobieta od dwunastu lat cierpiała na upływ krwi; całe swe mienie wydała na lekarzy, a żaden nie mógł jej uleczyć. Podeszła z tyłu i dotknęła się frędzli Jego płaszcza, a natychmiast ustał jej upływ krwi. Lecz Jezus zapytał: «Kto się Mnie dotknął?» Gdy wszyscy się wypierali, Piotr powiedział: «Mistrzu, to tłumy zewsząd Cię otaczają i ściskają». Lecz Jezus rzekł: «Ktoś się Mnie dotknął, bo poznałem, że moc wyszła ode Mnie». Wtedy kobieta, widząc, że się nie ukryje, zbliżyła się drżąc i upadłszy przed Nim opowiedziała wobec całego ludu, dlaczego się Go dotknęła i jak natychmiast została uleczone. Jezus rzekł do niej: «Córko, twoja wiara cię ocaliła, idź w pokój!»

Łk 8, 40-48

Załącznik nr 4:

Wierzę w Ciebie Panie

1. Wierzę w Ciebie Panie coś mnie obmył z win
wierzę że człowiekiem stał się Boży Syn
miłość Ci kazała krzyż na plecy brać
w Tabernakulum zostałeś aby z nami trwać
jesteś przewodnikiem nam do wieczności bram
tam przygarniesz mnie do Siebie.
2. Tyś jest moim życiem boś Ty żywy Bóg
Tyś jest moją drogą najpiękniejsza z dróg
Tyś jest moją prawdą co oświeca mnie
boś odwiecznym Synem ojca który wszystko wie
nic mnie nie zatrwoży już wśród najcięższych burz
bo Ty Panie jesteś ze mną.
3. Tyś jest moja siłą w Tobie moja moc
Tyś jest mym pokojem w najburzliwszą noc
Tyś jest mym ratunkiem gdy zagraża zło
moją słabą ludzką rękę ujmij w swoją dłoń
z Tobą przejdę poprzez świat w ciągu życia lat
i nic złego mnie nie spotka.
4. W Tobie Boże Ojczy wiara swoją mam
w Tobie Synu Boży ufność swoją mam
Duchu Święty Boże w serce moje wstąp
i miłość Bożej ziarno wrzuć w me serce w głąb
w duszy mojej rozpal żar siedmioraki dar
daj mi stać się Bożą rolą

Załącznik nr 5:

Wierzę w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi, i w Jezusa Chrystusa, Syna Jego jedyne, Pana naszego, który się począł z Ducha Świętego, narodził się z Maryi Panny, umęczon pod Ponckim Piłatem, ukrzyżowan, umarł i pogrzebion. Zstał do piekieł, trzeciego dnia zmartwychwstał. Wstał na niebiosa, siedzi po prawicy Boga Ojca wszechmogącego. Stamtąd przyjdzie sądzić żywych i umarłych. Wierzę w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, świętych obcowanie, grzechów odpuszczenie, ciała zmartwychwstanie, żywot wieczny. Amen.